

Vardas

Kun. Petras Tverijonas

Kai keliaujame istorinėmis vietomis, pastebime ant akmenų ar ant sienų įrašytus arba įbraižytus vardus: „Čia buvo Jonas ir Marytė“. Vardai išreiškia šių asmenų buvimą toje vietoje ir norą save susieti su šia svarbia vieta. Kai būsimi tėveliai laukiasi vaiko, jie šimtus kartų galvoja, koks vardas labiausiai tiktų jų vaikui. Vardas yra siejamas su asmeniu. Romėnai sakydavo „nomen omen“, o išvertus tai reiškia „vardas yra ateities numatymas“.

Mūsų asmeniniame gyvenime kyla visiškai skirtingos asociacijos, išgirdus vieną ar kitą vardą. Jį susiejame su asmeniu.

Advento metas yra susietas su laukimu, tad ir su daug vardų.

Nukelta į kitą psl.

Šiame numeryje skaitykite

2 psl. Iš kur kilo advento vainikas?

3 psl. Kas yra adventas?

4 psl. Kitoks adventas

4 psl. Ką byloja Kalėdų simboliai?

6 psl. Kalėdos, kurias vagia ne tik Skrudžas
Valdas Vitkauskas

7 psl. Kalėdos, vaikai ir dovanos: grąžinkime dovanoms
jų prasmę

9 psl. Šeimų šventė 2018 „Esam Dvasioje viena“

10-12 psl. Įvairūs skelbimai

Pradėkime nuo Marijos. Šį vardą nešioja daug moterų. Egiptiečių kalboje Marijos vardas reiškia *daili, graži*, o Palestinos kanaaniečių kalboje jis reiškia *pakylėta, išaukštinta*. Kaip gražiai suskamba Marijos giesmė aplankius Elžbietą: „Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius. Alkstančius gėrybėmis apdovanoja, turtuolius tuščiomis paleidžia“ (Lk 1, 52). Vėlgi „*Sveika, Marija*“ maldoje, prašydami užtarimo sakome: „Tu pagirta tarp moterų, ir pagirtas tavo sūnus Jėzus“. Lotynų kalboje šis žodis reiškia Dievo palaiminimą, pakylėjimą, pagerbimą: „*Benedicta Tu in mulieribus*“. Dievui svarbiausi yra ne įtakingiausi, bet labiausiai juo pasitikintys. Marijos kilnumas švietė apaštalams, mokiniams ir tikintiesiems nuo Jėzaus gimimo, per kančią ir per Sekmines.

Juozapo vardu buvo pavadintas garsusis Jokūbo sūnus, kuris, nors brolių parduotas į vergiją, tapęs Egipto faraono namų valdytoju vėliau išgelbėjo savo gimines nuo bado. Juozapo vardas reiškia „tepadeda tau Dievas“. Kitas Juozapas yra Jėzaus globėjas. Jo gyvenimas trumpai aprašytas Šventajame Rašte. Jis nepasako nei vieno žodžio, tik „būdamas teisus“ ryžtingai veikia priimdamas Mariją, o vėliau gelbėdamas šventąją Šeimą pabėgimu į Egiptą bei grįždamas iš emigracijos į Nazaretą. Jis yra pavyzdys visiems vyrams.

Jėzaus, kurio gimimo šventės laukiame, vardas reiškia „Dievas gelbėja“. Todėl evangelistas Matas rašo: „Jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių“ (Mt 1, 21).

Pranašas Izaijas ateinantį Mesiją – Pateptąjį – vadina Emanueliu. Emanuelis reiškia „Dievas su mumis“.

Prancūzų poetas Paul Claud rašo: „Vardai Evangelijose yra lyg žvaigždės, žibančios vilties ir džiaugsmo danguje.“ Ir aš, ir tu turime savo vardus, kurie kažką reiškia. Sužinokime jų prasmę.

Advento laikas taip pat yra savo gyvenimo permąstymo laikotarpis. Pagalvokime, su kokiomis asociacijomis

Iš kur kilo advento vainikas?

Adventinis vainikas, supintas iš žalių, dažniausiai eglinių, šakelių ir papuoštas keturiomis žvakėmis, simbolizuoja liturginį Advento laikotarpį, kuris trunka keturias savaites. Kas sekmadienį uždegama tiek žvakių, kiek suėjo Advento sekmadienių.

Adventinio vainiko paprotys yra kilęs iš šiaurinės Vokietijos evangelikų bendruomenės. Jo sumanytoju yra laikomas evangelikų pastorius, žinomas vargšų, ypač benamių vaikų, globėjas, kun. Johanas Hinrichas Vichernas. Norėdamas pakreipti vaikų dėmesį į Kalėdų laukimo – Advento – laikotarpį jis 1839 metais sukūrė pirmą Adventinį vainiką: ant didelio medinio vežimo rato pastatė tiek žvakių, kiek Advento dienų, keturias ilgas baltas žvakes sekmadieniams ir trumpas raudonas žvakes eilinėms dienoms, kad jas uždegdami vaikai galėtų suskaičiuoti kiek dienų liko iki Kalėdų. Pagal šią mintį susiformavo dabartinis Adventinis vainikas.

Vainiko tradicija skiriasi pagal skirtingose vietovėse ir tikinčiųjų bendruomenėse įsigaliojusius papročius. Adventinis vainikas yra plačiausiai paplitęs šeimose, tačiau daug kur tapo liturgine puošmena bažnyčiose, kai kur jis pakabinamas, kitur statomas ant stalo. Dažniausiai į vainiką įstatomos keturios žvakės, tačiau kitur penkios – penktoji simbolizuoja Kalėdų Kūdikį, ar net šešios žvakės, pagal liturginio laikotarpio trukmę, pavyzdžiui Milane, ambraziejškos liturgijos Adventas trunka šešias savaites, panašiai kaip kai kuriose rytų apeigų Bažnyčiose. Vienur žvakės būna raudonos, kitur violetinės.

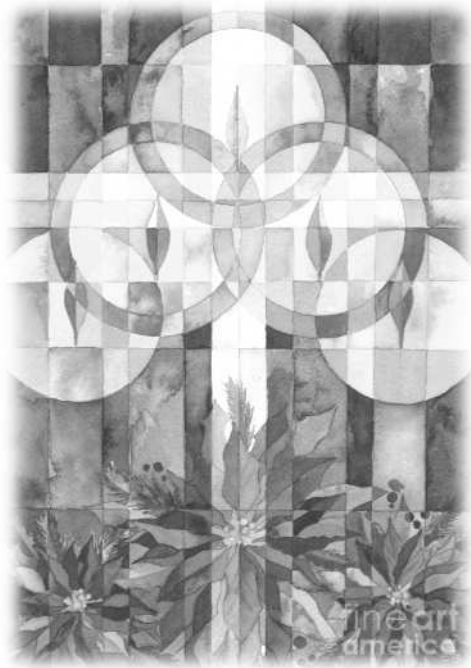
Adventinio vainiko paprotys paplito katalikiškose šalyse tik praėjusio šimtmečio tarpukario laikotarpiu. Popiežiaus Benedikto XVI gimtojoje Bavarijoje Adventinio vainiko žvakės tiksliai atitinka liturginio laikotarpio apeigų spalvas: trys žvakės būna violetinės, o viena, Trečiojo Advento sekmadienio, Bažnyčios tradicijoje vadinamo džiaugsmo sekmadieniu, rožinė, simbolizuojanti jau visai priartėjusį Kalėdų džiaugsmą. ☩

Bernardinai.lt

Kas yra adventas?

Daugeliui krikščionių, prasčiau išmanančių liturginius metus, advento prasmė gali pasirodyti kiek paini. Kai kurie žmonės tikriausiai žino, kad advento esmė – laukimas, ir mano, jog jo tikslas pasiruošti Kristaus gimimui, kurį švęsime per Kalėdas. Tačiau tai tik dalis istorijos. Adventas atsineša kai ką daugiau.

Advento istorija

Žodis „adventas“ yra kilęs iš lotynų kalbos žodžio „*adventus*“, reiškiančio „atėjimą“. Šiuo žodžiu buvo verčiamas graikiškasis „*parousia*“. Mokslininkai mano, kad 4–5 amžiuje Ispanijoje ir Galijoje advento laikotarpis buvo skirtas pasiruošti naujų krikščionių krikštui, paprastai priimamam sausio mėnesį, minint Epifanijos dieną, kai švenčiamas Dievo įsikūnijimas, simboliniu trijų Išminčių apsilankymu pas Kūdikį Jėzų; Jo krikštas Jordano upėje ir pirmasis stebuklas Kanos mieste. Šiuo pasiruošimo laiku krikščionys praleisdavo 40 dienų atgailaudami, meldamiesi ir pasninkaudami – šventės ištakose adventas mažai kuo buvo susijęs su Kalėdomis.

6 amžiuje Romos krikščionys susiejo adventą su Kristaus atėjimu. Tačiau jie turėjo galvoje ne pirmąjį jo „atėjimą“ Betliejaus ėdžiose, o antrąjį – dangaus debesyse kaip pasaulio teisėjo. Tik viduramžiais advento laikotarpis buvo aiškiai siejamas su pirmuoju Kristaus atėjimu per Kalėdas.

Adventas šiandien

Šiandien advento laikas trunka keturias savaites iki Kalėdų. Tuo metu nauji krikščionių metai prasidėdavo 12 dienų Kalėdų laiko šventimu, kuris truko nuo Kūčių dienos iki Trijų karalių, arba Kristaus apsireiškimo šventės sausio 6-ąją. (Adventas kasmet prasideda sekmadienį tarp lapkričio 27-osios ir gruodžio 3 d.).

Adventas simbolizuoja Bažnyčios, šiomis „paskutinėmis dienomis“ situaciją (Apd 2, 17; Žyd 1, 2), kai Dievo tauta laukia šlovingo Kristaus sugrįžimo ir jo amžinos karalystės įkūrimo. Bažnyčios situacija primena Izraelio padėtį Senojo Testamento istorijos pabaigoje: tremtis, laukimas ir viltis, maldingai laukiant Mesijo pasirodymo. Izraelis atsigręžia į praeityje Dievo Jo labai nuveiktus nuostabius darbus – išvadavimą iš Egipto vergovės ir tuo remdamasis vėl šaukiasi Dievo pagalbos.

Lygiai taip pat Bažnyčia advento laiku atsigręžia į Kristaus atėjimą švėsdama jį, o kartu žvelgdama pirmyn nekantriai laukia Kristaus karalystės atėjimo, kai Jis sugrįš pas savo žmones. Šioje šviesoje senovinė advento giesmė „Veni, Veni Emmanuel“ tobulai atspindi adventinį Bažnyčios šauksmą:

Ateik, ateik, Emanueli ir išvaduoki Izraelį.

Tremty jis rauda skausmuose širdies ir laukia, kol Dievo Sūnus ateis.

Giedok! Giedok! Emanueli, ateik, išlaisvink Izraelį.

Nėra lengva šventiniame šių dienų šurmulyje, tarp pirkinių, šviesų ir džiugių melodijų, turėti omenyje, jog adventas yra skirtas susikaupti ir savitvardai. Ir tai gali pasireikšti labai įvairiai. Apmąstydami smurtą ir blogį, su kuriuo susiduriame šių dienų pasaulyje, esame skatinami šauktis Dievo teisingumo – kad Jis išblaškytų tamsius mirties debesis. Dabartinė mūsų tremtis skatina mus žvelgti į mūsų būsimą Tremtį. O mūsų pačių nuodėmingumo patirtis ir malonės poreikis ragina prašyti Šventąją Dvasią atnaujinti savo darbą ir naujai sutvirtinti mumyse Kristaus atvaizdą.

Adventas ir krikščionio gyvenimas

Nors adventas tikrai yra šventimo ir Kristaus gimimo laukimo metas, tačiau ir kur kas daugiau. Tik advento šešelyje galime gerai suprasti ir įvertinti patį Kalėdų stebuklą; tik Kalėdų šviesoje krikščionio gyvenimas įgyja prasmę.

Tarp išpildyto Kristaus pirmojo atėjimo pažado ir laukiant Jo žadėtojo antrojo atėjimo Karlas Barthas užrašė šiuos žodžius: „Neišpildytas ir išpildytas pažadas yra susijęs vienas su kitu kaip aušra ir saulėtekis. Tai iš esmės vienas ir tas pats pažadas. Niekur kitur, o kaip tik Kristaus atėjimo šviesoje tikėjimas tapo adventinis – būsimą apreiškimo laukimas. Tačiau tikėjimas žino, kokio asmens ir kokio dalyko jis laukia. Jis yra išsipildęs tikėjimas, nes remiasi išsipildžiusiu pažadu.“ Pažadas Izraeliui ir Bažnyčiai yra Jėzus Kristus; Jis atėjo ir Jis vėl ateis. Tokia yra

Kitoks adventas

Kardinolo Christoph Schönborn sekmadienio, 2017 m. gruodžio 3 d., mintys Evangelijos (Mk 13, 24–37) tema.

Visur jau prasidėjo Adventas. Seniai šurmuliuoja kalėdinės mugės. Punšą siūlantys kioskai, kalėdinės lemputės, bruzdesys parduotuvėse. Tik pamiršta tai, kad Advento laikotarpiu ruošiamasi Jėzaus Gimimo šventei. Žodis „Adventas“ reiškia atėjimą. Kalbama apie Jėzaus atėjimą. Jo Gimimas Betliejuje – mūsų laiko skaičiavimo pradžia. Du tūkstančiai septynioliktieji metai nuo Kristaus Gimimo artėja prie pabaigos.

Bet taip pat galima kalbėti apie kitokį Adventą. Apie jį užsimenama šios dienos pirmojo Advento sekmadienio Evangelijoje. Kalbama apie laikų pabaigą, Antrąjį Kristaus Atėjimą, Jo kitą, paskutinį Atėjimą. Jau nebe apie Jėzaus Gimimą Betliejaus tvartelyje, bet apie pasaulio pabaigą. Mes žinome, kada švenčiamos Šv. Kalėdos, bet nežinome, kada įvyks kitas, antrasis Adventas.

Nuo senų laikų diskutuojama apie pasaulio pabaigą. Visose kartose buvo apie ją skelbusių „pranašų“. Kai kurie manė galintys nurodyti tikslų jos laiką. Iki šiol joks spėjimas nepasitvirtino.

Nors Jėzus dažnai kalbėdavo apie pasaulio pabaigą ir savo sugrįžimą, Jis omenyje turi ką kita. Akivaizdu, kad Jis visada atsisakydavo nurodyti tikslų to laiką: „Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, vien tik Tėvas“. Vien Dievas žino, kada ateis šio pasaulio pabaiga. Todėl turėtume netikėti „pranašystėmis“, kad neva tiksliai žinoma apie viską, kas tada įvyks.

Betgi Jėzus pamini ženklus – aliuzijas į pasaulio pabaigą. Jis kalba apie nuožmius karus, „tautą prieš tautą“, apie kosmines katastrofas. Tam nusakyti Jis pateikia palyginimą su figmedžiu: „Kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara. Taip pat išvydę tai dedantis, supraskite, jog Jis jau arti, prie slenksčio“.

Ar jau arti pabaiga? Ar ji jau prie slenksčio? Vienu dalyku galime būti tikri: kosminės katastrofos mus gali ištikti bet kuriuo metu. Milžiniško vulkano išsiveržimas gali mums visiems atnešti nenumatytas pasekmes. Atominiu karu gali būti sunaikintos visos šalys, užnuodyti visi žemynai. Ar mus kviečia bijoti? Ar Jėzus kviečia gyventi pasaulio pabaigos nuotaika?

Jėzaus atsakymas yra teikiantis stiprybės, labai išmintingas: „Žiūrėkite, budėkite“. Ne panika, o budrumas. Ne baiminimasis, o ruošimasis.

Mes nežinome, kada įvyks pasaulio pabaiga. Taip pat nežinome, kada ateis mūsų valanda. Kiekvieną tai gali ištikti netikėtai. Bet budėti – visiems įmanomas dalykas. Ką reiškia – budėti? Žinoma, turime būti atsargūs, saugoti save. Bet Jėzus omenyje turi kitokį budėjimą. Tai norima nusakyti Advento sąvoka. Kartą Jėzus ištarė tokius žodžius: „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu“. Būti budriam šiems tylaus Dievo beldimosi į mano gyvenimą ženklams ir yra tikroji Advento prasmė. ☞

Ką byloja Kalėdų simboliai?

Kasmet vis anksčiau ir anksčiau prasideda sekuliarus „kalėdinis sezonas“, ir kiekvienais metais jo akcentas labiau nutolsta nuo Kristaus gimimo. Žmonės vis labiau įtraukia komercinė Kalėdų pusė ar apskritai gerovės ir geros nuotaikos pojūtis, ir jie pamiršta, ką mes kaip krikščionys iš tiesų švenčiame.

Sekuliarus pasaulis mėgina visiškai išstumti Kristų iš Kalėdų, ir jam tai neblogai sekasi. Tačiau tuo pat metu kyla klausimas, ar patys krikščionys pakankamai gerai pažįsta Kalėdų simbolius, kurie šiuo metu pripildo mūsų aplinką. Pati to nesuvokdama, sekuliari kultūra naudoja daug krikščioniškų simbolių, pamiršdama jų krikščioniškas šaknis. Tačiau taip pat ir dauguma krikščionių apie jas neprisimena ar nežino, o vertėtų juos atpažinti.

Kalėdų eglutės – visuomet žalia Kalėdų eglutė yra turbūt labiausiai paplitęs Kalėdų simbolis. Ji – kaip ryškus kontrastas apmirusiems, rudiems, belapiams medžiams žiemą. Eglutė visuomet žalia ir visuomet gyva, primenanti

mums, kad esame sukurti amžinajam gyvenimui. Medžio viršūnėje dažnai pamatysime angelą ar žvaigždę.

Kalėdų dovanėlės – tradicinis keitimasis dovanomis, skirtas priminti mums apie aukso, miros ir smilkalų dovanas, kurias trys karaliai atgabeno atvykdami pagarbinti Kūdikelio Jėzaus. Tai taip pat nurodo į patį Kristų, didžiausią Dovaną Dievo Tėvo žmonijai.

Žvakės – jų šviesa simbolizuoja Kristų, Pasaulio Šviesą, kuris ateina apšviesti mūsų nuodėmingų gyvenimų tamsos.

Vainikas – kaip ir Kalėdų eglutė, vainikas pinamas iš amžinai žaliuojančių augalų šakelių, simbolizujančių mūsų amžinąjį gyvenimą Kristuje. Apskrita vainiko forma, neturinti pradžios ir pabaigos, primena mums apie Dievą, kuris yra amžinas. Kai kurie vainikai, kaip kad advento vainikas, puošiami žvakėmis.

Kalėdų Senelis – jis kildinamas iš šv. Mikalojaus, Miros vyskupo, kuris buvo žinomas savo dosnumu ir dažnu anoniminiu išmaldos dalijimu. Šv. Mikalojus dalino pinigais skurdžiausiems žmonėms, atsidūrusiems kritinėse situacijose. Bėgant laikui vyskupo kailiu puošti drabužiai tapo apdaru Kalėdų Senelio, anoniminio dovanų dalintojo, kurio apsilankymo vaikai laukia per kiekvienas Kalėdas.

Kalėdų giesmės – jų giedojimas buvo skirtas priminti mums apie dangaus šlovinimo himnus, kuriuos giedojo angelai, pranešdami apie Kristaus gimimą. Kai šv. Pranciškus įrengė pirmąją prakartėlę, jis su broliais giedojo pirmąsias Kalėdų giesmes, kurių dauguma vėliau buvo perduodamos iš lūpų į lūpas. Dauguma pirmųjų giesmių buvo apie Mariją, piemenėlius, išminčius ir Jėzaus gimimą.

Spalvos raudona ir žalia – tai tradicinės Kalėdų spalvos, mums primenančios apie Kristų ir jo misiją. Raudona simbolizuoja kraują, kurį Jis praliejė už mūsų išganymą, žalia – naują ir amžinąjį gyvenimą, kurį Jis mums siūlo. Šios spalvos yra būdingos kalėdinėms dekoracijoms.

Bugienis – augalas, dažnai vaizduojamas Kalėdų paveikslėliuose ir laikomas Kalėdų meto puošmena. Jis simbolizuoja Kristaus erškėčių vainiką. Anksčiau kai kuriose šalyse krikščionys puošdavo bugieniu namų duris, kuris nurodydavo, kad čia gyvena krikščionys, švenčiantys Kristaus gimimą.

Puansetija – gėlė, vadinama Kalėdų žvaigžde, Kalėdų laiko gėlių karalienė. Puansetija atkeliavo iš Meksikos, kur nuo XVIII a. ji laikoma Betliejaus žvaigždės simboliu. Viena meksikiečių legenda pasakoja apie mažą berniuką, kuris neturėjo ką padovanoti Kūdikeliui Kristui per jo gimtadienį. Kol jis meldėsi bažnyčioje, jo maldos buvo išklaustos ir šalia jo pražydo „Šventosios Nakties gėlė“ – puansetija.

Ledinukų lazdelė – ledinukai, kurių forma yra kaip piemenėlių lazda, primena apie Jėzų, Gerąjį Ganytoją. Ledinukų lazdelės, nuspalvintos balta ir raudona spalva, simbolizuoja pralietą Kristaus kraują ir malonės bei naujo gyvenimo, kurį Jis mums teikia, tyrumą. Ledinukų lazdelės dažniausiai būna apvyniotos juostelėmis, tarp kurių viena juosta persipina su trimis. Tai primena mums apie Švč. Trejybę – triasmenį Dievą.

Angelai pranešė apie Viešpaties Jėzaus gimimą. Angelų figūrėlės dažnai naudojamos puošiant Kalėdų eglutę.

Kalėdų žvaigždė pranešė apie Kristaus gimimą ir nurodė išminčiams kelią; ji primena apie Dovydo žvaigždę. Apie Kalėdų žvaigždę sukurta nemažai giesmių. Kalėdų atvirukuose žvaigždė imta vaizduoti apie XIX a. vid. žvaigždėmis puošiamos eglių viršūnės.

Kalėdų eglutės lemputės primena apie šviesą, kurią Kristus atnešė pasauliui. Lemputės taip pat simbolizuoja žvaigždes. Seniau, norėdami apšviesti Kalėdų eglutę, žmonės puošdavo ją žvakėmis.

Varpeliai primena apie bažnyčios varpus, skambinančius pranešti džiaugsmingą žinią – apie Jėzaus gimimą.

Saldūs kepiniai su džiovintais vaisiais, egzotiškais prieskoniais (imbieru) simbolizuoja egzotiškas brangenybes, kurias trys karaliai iš Rytų atnešė Kūdikeliui.

Dovanų kojines susijusios su legenda apie šv. Mikalojų, kuris, norėdamas anonimiškai padėti vienai vargšų šeimai, įmetė jiems monetų per kaminą. Monetos sukrito į kojines, kurios buvo pakabintos džiūti.

Kupranugariai – gyvulėliai, kuriais atjojo išminčiai, sekdami žvaigždę, nurodančią vietą, kurioje gimė Jėzus.

Jei atpažinsime šiuos simbolius, vykstant karštligiškam pasirėngimui Kalėdoms, mums pavyks daug lengviau susitelkti adventui ir pasirėngti ateinančiam Jėzaus gimimui.

Todėl kai kitą kartą vitrinoje pamatysite Kalėdų Senelį, sėdintį prie Kalėdų eglutės, apsuptą vainikų ir iš radijo sklindančių Kalėdų giesmių, prisiminkite, kokia iš tiesų šio meto žinia mums.

Neleiskite sekuliariai kultūrai išbraukti Kristaus iš Kalėdų. Tegu besaikės dekoracijos ramiai primena jums apie Kristaus Gimimą. Jei prisiminsite jų šaknis, jos padės jums susigrąžinti krikščioniškų simbolių prasmę. To nežinodama, vartotojiška aplinka padės švęsti Kalėdas, pasiruošti savo mintis ir širdis Kristaus atėjimui. ✠

Parengta pagal CNA ir kitus interneto šaltinius D. Žemaitytė Berardinai.lt

Kalėdos, kurias vagia ne tik Skrudžas

Valdas Vitkauskas

Ko gero, visi žinome pasakojimą apie Skrudžą, jo neįtikėtiną godumą ir sugadintas Kalėdas sau pačiam bei aplinkiniams. Savanaudiškumas, žemiškų turtų svarbos iškėlimas aukščiau visko tikrai sukelia daugybę blogio mūsų gyvenimuose. Tačiau yra kai kas dar blogesnio. Tai neigimas apskritai bet kokio gėrio, bet kokios prasmės ir net bet kokios galimybės pasikeisti į gerąją pusę. Tokia būseną vadinama nihilizmu. Skrudžas turėjo tam tikras vertybes. Jos buvo klaidingos, bet kai tik Kalėdų Dvasia aiškiai parodė šių klaidingų vertybių sukiamas blogas pasekmes, Skrudžas lengvai pajėgė suprasti, kad gali būti geriau, ir ką reikia daryti. Tuo tarpu nihilistui visi tie vaizdai ir pasakojimai apie baisias klaidingų pasirinkimų pasekmes, ko gero, niekuo nepadėtų. Greičiausiai tik patvirtintų jo įsitikinimą, kad viskas yra bloga, beprasmiška ir niekaip kitaip būti negali.

Dar vienas skirtumas yra tas, kad tokių tikrųjų pilnų Skrudžų realiame gyvenime nesutinkame taip jau dažnai. Daugelis žmonių vis tik turi savo mylimus artimuosius, kokius nors pomėgius, ar kitus dalykus, svarbesnius už pinigus. Net ir tais atvejais, kai taip nėra, tikrai retas tai pripažįsta ir garsiai pasakoja apie tokias savo nuostatas. O su nihilizmu visiškai kitaip. Labai dažnai girdime giliai įsitikinusius žmones kalbančius (kartais tylomis, o kartais ir garsiai šaukiančius), kad nieko gero jų aplinkoje nebuvo, nėra, niekada nebus ir būti negali. Tai kažkokia kaip ir laikmečio moda – kaltinti viską aplink. Savo gimines, kurie yra savanaudžiai ir neįturtūs, savo bendruomenes, kurios pilnos sukčių ir abejingų tinginių, savo šalį ir jos žmonių pasirinktus vadovus, kurie nieko nesupranta, rūpinasi tik savimi, nieko gero dėl žmonių nepadarė ir daryti nesiruošia. Ar negirdėtos mintys? Ne tik iš kitų, bet ir savo viduje?

Nuo tokio mąstymo lieka tik vienas žingsnis eiti dar toliau – nuvertinti patį save ir savo gyvenimą, kaip niekam nenaudingą ir beprasmį. Taip pamažu ir slenkame šiuolaikinio nihilizmo pragaro link, kur niekas neturi nei prasmės, nei vilties. Geriausiu atveju įmanomas tik užsimiršimas. Kartais trumpalaikis, dirginant visus įmanomus kūno receptorių, o kartais ir negrįžtamas nuolatinis, savanoriškai atsisakant savo sąmoningos būties. Tos užsimiršimą teikiančios priemonės būna įvairios. Nuo aiškiai destruktivių, tiesiogiai veikiančių jutimus per cheminius kvaišalus iki labiau rafinuotų socialinių ar psichologinių kvaišinimosi formų – per nuolatinį sąmonės apkrovimą beprasmišomis naujienomis, žaidimais, vaizdais ir garsais. Tie psichiniai ar, kitaip sakant, dvasiniai kvaišalai iš pradžių žada labai daug. Pasaulio kultūra nuolat kala, kad vienintelė prasmė ir vienintelis žmogaus tikslas yra jaustis laimingam. Ir iš tiesų pradžioje šiek tiek to laimės pojūčio suteikia – malonu patirti smalsumo patenkinimą, laimėti kažkokį žaidimo etapą ar pasijausti žinančiu daugiau. Bet anksčiau ar vėliau rūsti gyvenimo realybė pasireiškia tokia jėga, kad jos tampa neįmanoma ignoruoti ir žmogus suvokia, jog tos jo žinios, pergalės ar naujienos didžia dalimi yra beprasmės, nes niekam, net jam pačiam nereikalingos. Tas trapus laikinos laimės pojūtis praeina, ir tada nelieka nieko. Tokioj būklėj atslenka dar gilesnis nihilizmas, kurį tenka bandyti pridengti dar stipresniu kvaišalu, o jiems išsekus tiesiog užkietėti savo pyktyje ir neviltyje. Būtent iš tokių būsenų psichologai kildina tokius sunkiai suvokiamus fenomenus, kaip masinių šaudymų išpuolius Amerikoje ar atsitiktinių praeivių veidų apipylimus rūgštimi Londono gatvėse. Gali būti, kad panašiam nusistatyme slypi ir didelė dalis lietuvių susvetimėjimo bei išsibėgiojimo rykštės ištakų.

Taip pabaigus, tai būtų dar viena tipiška nevilties žinutė, tokia būdinga dabartinei nihilizmo persmelktai kultūrai. Bet nėra jokio reikalo būtent taip pabaigti. Mes turime ir kitą realų, tikrą, esminį pasirinkimą. Nebūtina pasiduoti, kaip sako pranašas Izaijas: „Nuvytome visi tarsi lapai, ir mūsų blogi darbai mus neša tarsi vėjas“ (Iz 64, 5). Neverta praradus viltį leisti pykčiui ir pagiežai nešti mus į vis gilesnę nevilį. Kiekvienas tikrai galime rinktis toliau kovoti už gėrį, net ir nesėkmės akivaizdoje. „Štai aš kuriu naują dangų ir naują žemę. O to, kas buvo, niekas neatmins, tai nė į galvą niekam nebeateis. Džiaukitės ir linksmitės amžinai tuo, ką aš kuriu!“ (Iz 65, 17-18). Galimybė keltis ir nepaisant to, kas buvo, vėl pradėti kurti save ir aplinką pagal gėrį ir tiesą yra galingas pažadas.

Būtų gaila nepabandžius juo pasinaudoti.

Kalėdų metu švenčiame šio pažado išsipildymą pasauliui, kai jame užgimė Viešpats Išganytojas, kad atvertų naują kelią visai kūrinijai ir išvestų ją iš blogio beprasmybės. Tai didi dovana. Kiekvienas esame kviečiami ne tik priimti šią dovaną, bet ir patys tapti šios dovanos dalimi, atiduodami save ir visa, ką sugebame, tam, kad gėrio mumyse ir aplink mus būtų daugiau. Tuomet kiekvienam iš mūsų išsipildys pranašo žodžiai: „Šiame kalne jis nukels tą šydą, kuris dengia visas gimines, tą nuometą, kuris gaubia visas tautas. Jis visiems laikams sunaikins mirtį. Viešpats Dievas nušluostys ašaras nuo visų veidų“ (Iz 25,7-8).

„Nebeis jų triūsas perniek, negimdys jie vaikų staigiai mirčiai, nes jie drauge su savo palikuonimis yra Viešpaties palaimintųjų giminė. Atsiliepsi pirmiau, negu jie šauksis, išklausysiu dar jiems tebekalbant. Ganysis vilkas drauge su ėriuku, liūtas ės šiaudus kaip jautis... Nebus užgavimo nei sunaikinimo visame mano šventajame kalne“ (Iz 65,23-

Kalėdos, vaikai ir dovanos: gražinkime dovanoms jų prasmę

Šeima yra vieta, kurioje galime savo vaikams parodyti tikrąsias Kalėdas, parodyti ne tik laukimo ir dovanų gavimo, bet ir davimo džiaugsmą. Juk duoti daugeliu atveju yra smagiau ir maloniau, nei gauti. Kurgi dingsta dvasios džiaugsmas, stebuklo pajautimas, kai apsikrauname daiktai, papuošimais bei maistu ir pasineriame į šurmulį? Ar tikrai norime taip sutikti šventes ir teigti savo vaikams, kad būti visus metus geram ir už tai sulaukti dovanų – tai ir yra Kalėdų džiaugsmas?

Atsigręžkite į šeimos tradicijas

Rėmimasis šeimos tradicijomis – perimtomis iš ankstesnių kartų ar kuriamomis savomis – yra puikus būdas gražinti didžiosioms metų šventėms jų blankstančią reikšmę.

- Šeimoje kalbėkitės apie tai, kurios jūsų šeimoje puoselėjamos Kalėdų tradicijos kiekvienam šeimos nariui yra mieliausios. Paklauskite vaikų, kodėl jie vertina ir mėgsta būtent tas tradicijas – išgirsite neįtikėtinų atsakymų, suteikiančių tradicijoms ne tik papildomų reikšmių, bet ir naiviai tikro žavesio.

- Kartu su vaikais pasidomėkite, ką anksčiau vaikai tradiciškai gaudavo dovanų – papasakokite apie savo vaikystės kalėdines dovanas, paklauskite senelių, giminaičių. Pabandykite bendrai atarti, kodėl taip buvo, kuo tos dovanos buvo prasmingos, ypatingos, kodėl jos būdavo tokios „mažos“ (dažniausiai vaikams atrodo būtent taip).

- Paskatinkite vaikus pasikalbėti su seneliais ar kitais giminaičiais apie tai, kaip jie sutikdavo šventes būdami vaikai. Papasakokite ir apie savo vaikystės Kalėdas. Galbūt vaikams patiks tam tikri senelių, giminaičių ar jūsų veikti dalykai, kuriuos jie norės atgaivinti kaip šeimos tradicijas.

- Kurkite savo tradicijas. Jas kurti niekada nevėlu. Pačių susikurtos Kalėdų tradicijos jūsų šeimai bus išskirtinės, asmeniškios ir tuo stebuklingos.

Mokykite vaikus kritiškai vertinti reklamas

Grudį reklamų, siūlančių įsigyti įvairiausių dalykų kaip dovanas, gausu ne tik suaugusiųjų auditorijai, – itin pagausėja reklamų, besitaikančių į jauniausią ir pažeidžiamiausią auditoriją – vaikus. O vaikams viskas, kas reklamuojama, atrodo kaip kažkas idealaus, kažkas, ką jie tiesiog turi turėti; viskas atrodo taip viliojami. Šventinės reklamos kelia nerealistiškų lūkesčių ir kelia nusivylimą. Staiga imdami geisti daugybės patraukliai jiems siūlomų

dalykų, ne vienas stipriai nusivilia, po eglute radęs tik galbūt šimtąją dalį to, ko norėjo.

Žinoma, vargu ar galite apsaugoti savo vaikus nuo visų reklamų. Tačiau galite paaiškinti vaikams, jog reklamos kuriamos tam, kad žmonės norėtų dalykų, kurie jiems nebūtinai reikalingi. Reklamomis dažniausiai siekiama įteigti, kad siūlomi įsigyti dalykai padarys mus laimingesnius. Atsižvelgdami į vaiko amžių, klauskite jų klausimų, skatinančių susimąstyti: apie konkretaus žaislo / įrenginio prasmę, vertę, apie tai, kodėl reklamoje viskas atrodo kitaip, nei iš tiesų yra, apie tai, kuo reklamuojamas daiktas yra tariamai geresnis, nei panašus jau turimas.

Nuo pat mažens mokome vaikus to, kad ne viskas, ko gyvenime norime, turi būtinai būti mūsų. Kalbant apie daiktus, svarbu norėti saikingai ir džiaugtis tuo, ką turi, būti dėkingam už tai, ką gauni. Savo šeimoje nuo pat mažų dienų vaikas, matydamas, kad šventinis laikotarpis yra ypatingas tuo, jog leidžiamas su šeima ar giminėmis ir draugais, veikiant jaukius, tai šeimai ypatingus ir reikšmingus dalykus, ir vėliau neturėtų akiai pasiduoti iš išorės primetamu šventės supratimu.

Mokykite vaikus duoti nelaukiant atlygio

Savanoriavimas, gerų darbų kitiems darymas leidžia patirti davimo nesitikint gražos malonumą, suvokti, kad daryti gera kitiems gali būti nepalyginamai smagiau, nei zonuoti parduotuves, renkantis dovaną. Savanoriavimas suteikia progą patirti, kad skirdami savo laiką, pastangas ir gerumą kitiems gauname nepalyginamai džiugesnį atpildą, negu gaudami gausybę daiktinių dovanų. Anksti užsiimdami savanoriška veikla, padėdami tiems, kam reikia pagalbos, vaikai auga suvokdami, kad tai – neatskiriama gyvenimo dalis, dovana, kurią lengva ir gera dovanoti ir kuri prisimenama ilgiau nei bet kuris nuperkamas ir gražiai supakuojamas daiktas. Darydami gerus darbus kitiems ir nelaukdami atlygio, vaikai suvokia, kad ir vienas žmogus gali daug ką pakeisti, suteikti kitam džiaugsmo. Be to, padėdami kitiems, kuriems gyvenime ne taip pasisekė, vaikai geriau suvokia, kokie laimingi jie yra, turėdami tai, ką turi.

Mokykite vaikus dovanoti prasmingas dovanas

Dovanos yra neatskiriama Kalėdų dalis, tačiau ji turi ne vien tik „ar buvai geras“ prasmę: gaudami ir dovanodami dovanas vaikai mokosi atkreipti dėmesį į tai, kas galėtų pradžiuginti kitus, kas svarbu jiems patiems ir žmonėms, kuriuos jie myli. Vaikams itin patinka stebėti veidus, kai jų mylimi žmonės išpakuoja pačių vaikų padarytas ar sugalvotas dovanas – tai jiems reiškia ištis daug.

Štai keletas idėjų:

- Parodykite vaikams dovanų darymo patiemis džiaugsmą. Geriausia, jei vaikai daro dovanėles patys ar su jūsų pagalba. Parodykite vaikams, kad, darydami dovanas, į jas galite įdėti labai daug prasmės ir šilčiausių jausmų. Tiesa, iš pradžių neskubėkite su pasiūlymais – leiskite vaikams patiems sugalvoti, ką jie norėtų padaryti konkrečiam šeimos nariui ar giminaičiui, draugui.

- Dovanokite taip vadinamas filantropines dovanas. Ypač jeigu jūsų vaikai jau susipažinę su gerų darbų kitiems reikšme bei džiaugsmu, jie patys gali pasiūlyti tokių dovanų idėjų. Įsigydami, pavyzdžiui, neįgaliųjų darytus rankdarbius ar žvakelių, įvairių labdaros organizacijų narių gaminių, gyvūnų prieglaudų atributikos ar panašiai, ne tik įsigyjate dovaną, kurią galite padovanoti, bet ir paremiate tam tikrų organizacijų veiklą.

- Išmokykite vaikus dovanoti laiko dovanas. Pavyzdžiui, vyresni vaikai gali padovanoti senelei ar seneliui naudojimosi kompiuteriu pamokas, kurias patys ir ves, su meile ir atida mokydami senelius naudotis naujosiomis technologijomis. Galima sumąstyti daug tokių dovanų ir sugalvoti, kaip jas apipavidalinti įteikiant; pavyzdžiui, galima padaryti kalėdinius dovanų sertifikatus, skirtus kiekvienam šeimos nariui: „Trys nemokami mašinos plovimai“, „Sausio mėnesio savanoriškai suplaunamų indų sertifikatas“ ir panašiai.

Būkite sektinas pavyzdys

Nepaneigiama tiesa, kad geriausiai ir paveikiausiai mokome asmeniniu pavyzdžiu. Tad parodykite vaikams, kaip šventės gali būti smagios, linksmos, jaukios ir prasmingos, kad tai – ne maratonas po parduotuves, sekamas vadybos ir dovanojimo maratono.

Puoselėdami tradicijas, kurios įprasmina Kalėdų metą, mokydami vaikus apie daug didesnę dovanų prasmę, nei vien tik jų gavimas, padėsite vaikams ugdytis gilesnį šventinio laikotarpio suvokimą, be to, šis suvokimas prasmingas ir naudingas visus metus, visą gyvenimą. Ir ne tik vaikams. ☺

Parengta pagal kidshealth.org
Bernardinai.lt

Šeimų šventė 2018 „Esam Dvasioje viena“

Lapkričio 18 d. parapijoje vyko tradicinė Šeimų šventė. Šių metų tema: „Esam Dvasioje viena“. Apie Šeimų šventės tradiciją ir savitumą papasakojo parapijos klebonas kun. Petras Tverijonas.

Iš kur kilo idėja daryti šventę šeimoms?

Kai 2012 metais šventėme bažnyčios šimtmetį, planavome kiekvieną mėnesį organizuoti renginius skirtingoms parapijiečių grupėms. Viena iš šių grupių pas mus yra šeimos. Tą, pirmą, kartą iš maldų sudėjome mūsų bažnyčios paveikslu dėlionę, o po Šv. Mišių su vaikais ieškojome bažnyčioje lobio. Nuo tų metų kiekvienais metais rudenį organizuojame šeimų šventę, apmąstydami skirtingas temas.

Ši šventė tapo tradicija kasmet sukviečianti pilną bažnyčią šeimų. Kur jos sėkmės paslaptis?

Turbūt, svarbiausia yra tai, kad žmonės nori bendrystės. Jie nori Dievą garbinti, o mūsų pasirenkamos temos vientisumas, pristatymai, vaizdinės priemonės prakalbina žmones, suteikia daugiau vilties. Visada šventėje turime du akcentus tai: šeimų maldos rašymas, kurią atnešame Dievui prie altoriaus ir šeimų palaiminimas. Kiekviena šeima šv. Mišių pabaigoje atskirai yra palaiminama. Turbūt viena iš svarbiausių priežasčių, kodėl taip gausiai renkasi šeimos yra ta, kad kiekvienas iš mūsų norime bendrystės, o giliausia bendrystė patiriama darnioje šeimoje. Tad ir mūsų šeimos trokšta, kad jų bendrystė ir meilė, Dievo palaiminta, gilėtų.

Kodėl šiais metais buvo pasirinkta „Esam Dvasioje viena“ tema? Kokią žinią bandėte perduoti susirinkusiems?

Šiais metais pasirinkome šią temą, nes norėjome pabrėžti, kad šeima yra dalis didesnės šeimos – Bažnyčios. O Bažnyčia, kaip bendruomenė ir atskiri jos nariai esame Mistinio Kristaus Kūno nariai. Savanoriai iškirpo Gailestingą Jėzų paveikslą, sukarpė jį į daugybę dalių bei išdalino šeimoms. Ant tų dalelių šv. Mišių metu per visuotinę maldą, šeimos rašė savo maldas, kurias žino tik Dievas. Po šv. Mišių šiuos maldos lapelius suklijavome taip, kad vėl susidėtų Jėzų paveikslas. Jėzų mintyje yra kiekviena šeima ir kiekviena šeima yra Kristaus dalis. Antroji šios šventės mintis buvo ta, kad gyvenant šeimoje, reikia būti ne tik teisingiems, bet ir gailestingiems vieni kitiems. Visų sudėtas Jėzų paveikslas tampa ne tik mūsų vienybės paveikslu, bet ir Gailestingumo paveikslu. Mintis buvo ta, kaip Dievas dovanai mums mūsų kaltes atleidžia, taip ir mes turime vieni kitiems atleisti dovanai, tik tada išgyvenama gilesnė bendrystė šeimoje.

Ko palinkėtumėte mūsų parapijos šeimoms?

Būti mažiau ambicingais ir užsispyrusiais santykiuose, bei atlaidesniais. Būkite švelnesniais vienas kitam. ☺

Sužadėtinių pasirengimo Santuokai kursai

Informaciją ir registraciją rasite parapijos internetinėje svetainėje www.katalikai.org.uk

Kas yra *Gift aid*?

Gift aid yra paramos sistema Didžiojoje Britanijoje, kuri leidžia individualiems mokesčių mokėtojams efektyviau aukoti labdaros organizacijoms. Nuo asmens per metus paaukotos sumos valstybė bažnyčiai duoda 25%. Taigi jeigu mūsų parapijietis yra mokesčių mokėtojas ir aukoja *Gift aid* būdu, jis leidžia parapijai gauti 25% daugiau pajamų. Pavyzdžiui, jei žmogus *Gift aid* būdu paaukoja 100 svarų, valstybė prideda 25 svarus ir bažnyčia iš viso gauna 125 svarus.

Kaip aš galiu naudoti *Gift aid*?

Pirmausia, aukotojas turi būti mokesčių mokėtojas. Tada jis turėtų užpildyti *Gift Aid* deklaraciją. Ją galima gauti iš kun. Petro arba Onutės Verbickienės.

Pagal *Gift Aid* planą galite aukoti trimis būdais:

1. Auka įdedama į specialų voką, kurį rasite bažnyčios gale virš religinių reikmenų spintelės. Ant voko užrašomas aukotojo numeris, kurį gausite užpildę deklaraciją, ir auka.
2. Vienkartinė auka išrašant čekį.
3. Tiesioginis banko pavedimas į parapijos sąskaitą (*Direct debit*). Formą galite gauti iš referentės Jurgitos Vitkauskienės arba Onutės Verbickienės.

„Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar tarsi verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją“.

2 Kor 9, 7

Bažnyčios svetainė

Kviečiame kiekvieną sekmadienį po 10 ir 12 val. šv. Mišių į bažnyčios svetainę paskanauti kavos, arbatos, parapijiečių paruoštų vaišių, pabendrauti, susipažinti. Svetainėje taip pat galite įsigyti krikščioniškos literatūros suaugusiems ir vaikams, giesmių kompaktinių plokštelių, žvakių, devocionalijų.

Sakramentai

Kviečiame ruoštis Krikštui, Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimui, Santuokai Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje. Daugiau informacijos ir registracija parapijos internetinėje svetainėje katalikai.org.uk

Švč. Sakramento Adoracija

Adoracija – Švč. Sakramento kultas. Ši sena Bažnyčios tradicija išreiškia ypatingą pagarbą Eucharistiniam Jėzui. Pamaldų metu Švč. Sakramentas yra išstatomas monstrancijoje, kad matytųsi. Adoracija – tai susitikimas su Kristumi, kuris yra Asmuo. Tai mano buvimas su Juo ir Jo buvimas su manimi širdis širdin. Mūsų bažnyčioje Adoracija vyksta **kiekvieną trečiądienį po 19 val. šv. Mišių.**

Vaikų Krikštas

Visa reikalinga informacija apie pasiruošimą internetinėje svetainėje katalikai.org.uk

Susitaikymas

Išpažinčių klausoma pusvalandį prieš šv. Mišias arba kitu laiku, susitarus iš anksto telefonu. Jei ieškote patarimo iš kunigo ar norite pasikalbėti, kviečiame iš anksto susitarti dėl susitikimo laiko.

Ligonių lankymas

Dėl ligonių lankymo prašome kreiptis į kleboną po šv. Mišių arba telefonu. Tuo pačiu galėsite priimti ir reikalingus sakramentus.

Bažnyčios choras

Visus norinčius ir galinčius giedoti kviečiame prisijungti prie Londono lietuvių šv. Kazimiero parapijos choro! Choro repeticijos vyksta kiekvieną sekmadienį 11 ir 13 val. Giedama sekmadieniais 12 val. šv. Mišiose.

Prašome kreiptis bažnyčioje į vargonininką arba tel. 07921848409

Motinos maldoje

viena grupelė mūsų bažnyčioje renkasi sekmadieniais po 12 val.

šv. Mišių, kita - penktadieniais 18 val.

Anoniminių alkoholikų
susirinkimai vyksta

St. Peter&Paul's

bažnyčios koplyčioje,
326 High Road, Ilford,
antradieniais 19 val.,
ketvirtadieniais 19 val.,
šeštadieniais 15 val.

Šv. Kazimiero bažnyčioje

sekmadieniais 19 val.

Informacija tel.: 07875660982;
07957792096.

Suaugę alkoholikų vaikai (SAV)

Penktadieniais 20:00 val.

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje.

Tel. nr. 07539680773 arba 07926618677.

el. paštas sav.londonas@gmail.com.

Daugiau informacijos rasite:

www.suaugevaikai.com

Anoniminių Lošėjų

susirinkimai vyksta

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje
ketvirtadieniais 19:30 val.

Informacija tel.: 07983412108; 07931116110

Gyvojo rožinio draugija kviečia bendrai maldai

Gyvojo rožinio draugija gruodžio mėn. kviečia parapijiečius bendrai maldai šv. Tėvo maldos intencija, kad tikėjimo skleidimo tarnystėje dirbantys žmonės eidami į dialogą su kultūra, rastų šiems laikams tinkamą kalbą.

Taip pat, meldžiamės už tuos žmones, kurie ruošiasi sukurti šeimas, jau tapusius tėvais, kad atsakingai ir su nuoširdžiu tikėjimu priimtų tėvystės ir motinystės dovanas, augindami jas su pasiaukojimu, meile, santarve ir ramybe, kad tą pavyzdį galėtų perduoti savo vaikams, kaip brangiausią dovaną. Šventosios Juozapo ir Marijos Šeimos pavyzdys tebūna mums gyvenimo kelrodis.

Parapijos finansai spalio mėn.

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčios pajamos spalio mėnesį – £5 791, išlaidos – £6 326.

Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų supratimą ir prisidėjimą prie mūsų visų bažnyčios išlaikymo.

Žodžio liturgija vaikams

(3 – 7 m.)

Sekmadieniais per 10 ir 12 val. šv. Mišias vyksta Žodžio liturgija vaikams. Mielai kviečiame šeimas su vaikais dalyvauti.

Taip pat priminame, kad per kiekvienas šv. Mišias svetainėje yra vaizdo ir garso ryšys iš bažnyčios, kad šeimos su mažais vaikais, kurie neišbūna Mišiose, galėtų pilnai dalyvauti.

PRIKLAUSOMYBĖS LIGŲ DIENOS CENTRAS

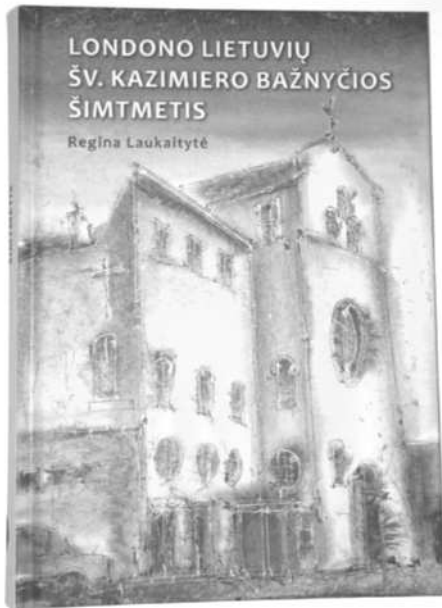
ALFA programa skirta lietuvių-rusų išėivijos bendruomenių asmenims, turintiems priklausomybę nuo alkoholio ir narkotikų. Asmeninės konsultacijos bei terapiniai užsiėmimai grupėse. Maitinimas. Paslaugos teikiamos nemokamai lietuvių-rusų kalbomis.

SMULKIAU: 07912 890520 (Vladas) • E: info@alfalife.org.uk

Vaikų chorelis Kalėdoms

Kiekvieną advento sekmadienį kalėdinių giesmių repeticijos vaikams bažnyčioje. Ir mažesni, ir didesni vaikai laukiami, nes vyks dvejų kalėdinės Mišios vaikams (gruodžio 25 d. 13:30 - mažesniems ir 15 val. - didesniems).

„Muškite būgnais, trimituokite, Jėzui garbę atiduokite!“

Naujos knygos „Londono lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčios šimtmetis“ pristatymas

Gruodžio 9 d., sekmadienį, 13 val.

Kviečiame į Reginos Laukaitytės knygos „Londono lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčios šimtmetis“ pristatymą 2018 m. gruodžio 9 d., sekmadienį, po 12 val. šv. Mišių, Šv. Kazimiero bažnyčioje.

Vaikų registracija pasirengimui Pirmajai Komunijai

Visą informaciją ir registraciją rasite parapijos internetinėje svetainėje www.katalikai.org.uk

Suaugusių registracija pasirengimui Krikštui, Pirmajai Komunijai ir Sutvirtinimui

Lietuviški centrai

Lietuvos Respublikos ambasada

Lithuania House
2 Bessborough Gardens, Westminster
London SW1V 2JE
Tel.: 020 7592 2840
El. paštas: amb.uk@urm.lt

Konsulinis ir vizų skyrius

Darbo laikas: pirmadieniais 13:00-17:00 val.,
antradieniais-penktadieniais 9:00-13:00 val.
Užsienio valstybių piliečių priėmimo
valandos vizų klausimais: antradieniais-
ketvirtadieniais 15:00-16:00 val.
Tel. +44 (0) 20 7592 2840 www.uk.mfa.lt

Nottinghamo „Židyns“

16 Hound Rd., West Bridgford
Nottingham, NG2 6AH
Tel. 0115 9821 892

Lietuvių katalikų misija Dubline, Airija

48 Westland Row, Dublin 2 at St Andrew's
Church Ireland
Tel. +353 1676 1030, Mob. +353 877477554
El. paštas: earnasius@yahoo.com

Lietuvių sielovada vidurio ir Šiaurės Anglijoje

Kun. Ramūnas Gerdauskas
Tel. 07943342098
El. p. kun.ramunas@gmail.com

Lietuvių sielovada Rytų Anglijoje

Kun. Petras Gucevičius
Tel. 07404801091,
El. paštas: gucevicus@katalikai.org.uk

ŠV. MIŠIOS

Sekmadieniais:

10 val.
12 val.
18 val.

Darbo dienomis ir šeštadieniais

19 val.

KONTAKTAI

Adresas: 21 The Oval, Londonas
E2 9DT

Tel.: 020 7739 8735
0793 9126 505

El. paštas:

parapija@londonas.co.uk

Internetinė svetainė:

www.katalikai.org.uk

Artimiausia metro stotis – **Bethnal Green**.
Bažnyčią galite pasiekti šiais autobusais:
26, 48, 55, 254, 106, D6, 388.

Laukiame Jūsų pastabų, pasiūlymų ir idėjų!

Už skelbimų turinį neatsakome.

Dėkojame už aukas laikraščelio leidybai!